

צמאה נפשי

כליון 29

פרשת ורא תשע"ג - דברות קדש מאת הגה"ץ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

מוסאי שבת	הדלקת נרות
5.35 ירושלים:	4.19 ירושלים:
5.36 תל-אביב:	4.33 תל-אביב:
5.34 היפה:	4.22 היפה:
5.35 ביתר עיליות:	4.33 ביתר עיליות:
6.13 רבעוני:תב:	
	הצע החומרה:
	סוח' זונן ק"ש להלן:
	סוח' זונן ק"ש להלן: ^A
	סוח' זונן תפללה למלכי': ^A
	סוח' זונן תפללה למלך': ^A
	10.03 סורה

תפילה לעבי

מיאת מורהנו הרב שליט"א

רבונו של עולם, איזום
ונורא אדרון השמהה
והחרדה, אדרון ייחיד,
עליליך נאמר "הו"
והדר לפניו עז וחרוה
במקומו" אנא זכני
להכנס למעלי השמהה
התמידים, שאינם
פסקים אף לרגע,
לשמהה שאין לה קץ
וגבול. זכני שתайдיר
על השמהה באורה
במשך כל ימות השנה
ללא הפסק של רגע
קט, שמהה וחרוה
אמיתיים בר ובצדיק
האמתאים. כי לך טוב
להודות ולשمر נאה
למ"ר ואוככה להיות
תמיד בשמהה, כמו
שנאמר "חתת שמהה
בלבי" ויתקיים כי
מקרא שבתוב "על
זאת שבחו אהובים
ורוממו לכל, וגנתנו
ידידים זמירות שירות
ותשבחות למלך כל חי
וקיימ".

וילא שמעו למשה מקוצר רוח ועובדת קשה (ב, ט)

העולם נמציא בטעות אדם הושב ש כדי לזכות לישועה להמתיק דינגים צריך עבודות קשות ותבעיות

כשמשה ורביינו הגיעו למצרים ואמר - רובתי ה"ת תגלה אלהי! עמודת להיות גואלה. תחלילו לשר תחילה לנו, הגע השעה לעשות רוקדים שירם, תביא תזמורות תבאיו חיללים תחלילו לשיר על בsworthת הגואלה... לא שמעו למשה מוקזר רוח ועובדיה קשה "אומר רביינו בתורה פ"ז" קטני אמרנו הם בברחנית מוקזר רוח... שמחותם שהם בברחנית מוקזר רוח ועובדיה קשה יעדיכים לעבודות קשות ולעתנויות" אלה שהם בברחנית מוקזר רוח ועובדיה קשה יעדיכים לעבודות קשות ולעתנויות. אמר הנעם אלימלך זו היה היחס בין משה וגדיים באוטו רוד משה אמר- תפסיקו עם התענויות והסיגופים תפסיקו עם העבודות הקשות תחילה לשמהו לשיר לנון. באמת מוחתילת השعبد עם ישאל לא שתק הצדיקים לא שתק, הצדיקים התענו בכיו ישבו על הארץ. הרاء כל ים שוזרים ילדים ליירא כל יום שורשים לדמים שמים ילדים בתרום הומוט, פיעעה מתרחץ דם של תלונקות אף אחד לא שתק כולם צו נכו בכיו ישבו על הארץ. משה בא ואור להם- רובי זה לא הדריך! וזה טעונית! אתם ווצחים לצמצם גזווון אבל זה לא בא'יא את הגואלה עם תענויות וסיגופים לא מקרים את הגואלה, הגואלה תענין כדי להביא את הגואלה. אמרו לו- מה? אתה מיציע לנו דרכך דבבדת? אתה רוץ לךות לנו את התענויות את הסיגופים אחרי שאחרינו כבר מיתענים ננים על גבי שנם צמים מסתוגפים. הם לא שמעו למשה מוקזר רוח מעובדה קשה מרובה רוח ורוח מרובה עבודות קשות הם לא היו מסוגלים להתגער מהיאוש להאמין בת考ה להאמין בגואלה. משה אמר הגע השעה לעבודות ר' מתוך שמונה, מתוך שמונה אדריהם רק השמירה תכנייע את הקילפה רק השמירה תבאי את הגואלה. אמר הנעם אלימלך שהצדיקים שמחפשים עבודות קשות ותענויות יש להם נשמה יקרת ערך לא סתם נשמה לא רואים את מה שהצדיקים שרם בה' משה ורואים, כי הצדיק האמות מבטל את הדינין את הגוזרות בשיא הקלות הוא לא צרייך שום מאמן זוא לא צריך שום סיגופים שום תענין הוא מבטל את הדינין עם שמחה נמצוא וניגונים ושירם. העולם נמצוא בטעות אדם חותם ש כדי לזכות לשועה להמתיק דין צרייך עבדות קשות ותענויות וכו'... לעמעה הבעש"ט כבר ביטל למורי את עניין התענויות ועבדות קשות וזה מה שריבינו אמר שעולם לא מאמיןנים שאפשר לזכות לשועה ולהמתיק את כל הדינים שבועלם ע"י השמהו.

יש כמה דרגות בצלם אלוקים שהאדם חי את ההוויה שמה תמיד. זה דרגה א', וזה דרגה ראשונה בצלם אלוקים, אבל יש דרגה ייור ובורה בצלם אלוקים שציריך לדעת את התורה, ציריך לדעת את המצוות, והדין. אבל קודם כל ציריך את הדרגה הראשונה - להתחיל לדעת מה זה הוא להתחיל ללימוד איך לחיות עכשו אין לשמו שמה בכלל רגע ושניהם להריגש את ההוויה רק את ההוויה לא לחשב על שום דבר לא מה עבר ולא מהעתיד, אתה עכשו אכן ח' בריא נסם או תשמה תריה שמה, שנמה בעלי שום מוחשב מה היה מה היה וזה "אייזו עשייר השם בחילוקו" שמח כל רגע שמח כל שנייה, לא מרביתם לך יש לך כוס תה? מה צריך ייור מה? אתה צמא או תשאלה אתה רעב או תעשה לך פרוסת לחם תרגיש טבו! תרגיש שמח כל שנייה, מאושר אל תדאג ממה שחייה אל תדאג ממה שישיה, תהיה בשיא האושר כקה תקבל את הכל ברגע שאתה צודם "אייזו עשייר השם בחילוקו" מהשמרה זו הוא יוכל את הכל את כל היישועות ויגיע לכל המעלות שבועלם.

הניסין של יהודי זה להיות בשמה תהמידה, וזה עיקר הניסין כי על כל אחד ואחד היה בלב לעבוד עליו בסינויו, רידות, עלויות עד סוף החיים. ועיקר ההתחזוקה בשמה זה בזמן הירidea, בזמן הניסין שמאמין שהוא יצא מירidea, יש סיפור מוזעג סייפור נורא בכוכבי אויר על אחד שחפר ומצא יהלום שישוה מלון דולר הוא השב שהוא חתיכת זוכרים, בא אחד ואמר לו זו הילום! וזה השה הון תועפות אבל לא תמציא אף אחד בכפר ובכל המדינה שיווכל לנקוט מכך את היהלים בכך החיליט נושא לולדנון, ומוכר את הבית שלו, את כל הסמורוטים שלו את הרהיטים השבוריים, והכסף השפיק לך להציג רק לנמל, וכשהגע לນמל מצא אותו רב חובל אחד של אוניה ושאל אותו מה אתה מסתובב פה? אמר לו יש לי אבן יקרה, יהלום והוארא לו את היהלים, רב החובל נדרם, ואמר לו אם יש לך דבר כזה תעלה מיד לאוניה לא צרייך סוף, אל תלם שום דבר וסידר לו חד מפואר מיטה מפוארת, שלוש ארוחות ביום. באחד מן הימים באוניה הוא יש לאכול והסתכל על היהלים, התענג עלייו וপְתַעַט פְתָאָם התגנֵם ונרדם לשניה אהות, נכסם גמץ' ופינה את השולן עם היהלים עם כל הליכלו והפסולות, לך הכל וניער לים, כשהוא הטעור הוא קיבל הלם, הוא כמעט התעלל הלב הפסק לעבדו, אם רב החובל ידע מה קרה הוא זיירק אותו מהאוניה זיירק אותו אחרי היהלים לים ואז החליט היהודי שהוא חייב להתחזק בשמה בכל הכוחות בכוחות על אנשיים, הוא התחזק בכל הכח לשמו לחיה, אחרי חמש דקוט נכס רב החובל היהודי נתן לו כזה חיקן התחיל לצחוק לרകוד הוא עשה כאלה תנועות של שמחה הוא נהיה הכி מאושר, רב החובל לא ראה אותו כזה מואשור מעולם, באמות היהודי ידע שהוא יכול להחיקך רק זמן קצרי בשמה הזאת, ועוד מעט הלב שלו יתחל לדפק מוחדר. וכשראה אותו רב החובל כל כז מואשור אמר לו בא נעשה עסקה כולם חשובים אני שודד ים, כשאני מגיע לולדנון כלום חוקרים אוית' מוהיקן הסחרה لكن אתה היהודי רחמן בא תרעם עלי. כל האוניה עם כל הסחרות עם כל הזהב והזהלים הכל נשרום על שמן, אני סומר עליך אתה סוחר גדול, מצליח יש לך פה יהלום שישוה רבם והשם הכל עלי, הם רק הגיעו לנמל עד לפני שירדו מהאוניה רב החובל קיבל שbez אירע מורי וכבר כרוש שבאוניה, כל המילויינם כל הכל עבר לרשותו של היהודי.

רבינו חידש החדש גמורי – תדעו לכם אין שום או בשום כלל, אין דבר כה יאוש, אפייל באזון הכל כי גודל אפיקו במשבר הCYI גדול אם מוחיק מעוז חמיש דקות שמה, רוקח, שר או הכל מתרפרק לטובה. צירר תמיד לבוא הביתה עם חוויה, תמיד לבוא הביתה עם שמחה, ביתן לא ציררים לדעת שאתה עכשו בצרה, במשבר, אם אתה לא יכול להיחיר, לשמוח תשב בחוץ על המדרגות תעשה היוכנס. תעשה תנועות של שמחה, תתאנן ואו תכנס הביתה עם פנים שמחות, עם פנים נזירות. אם אדם ייחסיק מעוז וייטמו הוא יכול לזכות לכל היניסים שבעולם, כל העבודה של האדם זה לשומו בכל הנסיבות נפש, להגדיך כל הזמן הצל טוביה, זה הניסיון שלו אם הוא גיד' גם זו טוביה על כל דבר הוא יצא מאכל היסורים שעבודם, יהיה לו ניסים ונפלאות. אדם צריך לשומו לשיר להזודות לה, תמיד לפניו שתגיע צרה חס ושלום, לא להחotta שתהייה צירה ואחריו זה להשתחרר מהצירה, ואו כמשמעותם מהצירה כבר חייבים להזודות, לשיר, להביא קרובין תודעה, אבל תמיד נשמה תמיד נשר לה תמיד נגיד נגיד רוחה מהצירה "כל הנשמה תהלה י-ה" כל נשמה תהלה את ה', אתה גונם ושם תתחל למשמעותו, על כל נשימה צירר לשער לא להחotta לצירה כי אם תשמה תשיר לה' תודה לה' גם צורות לא גיינו.

עיקר העובדה זה לא להיות בעקבות אפיקו שנייה אותה כי אין שום סיבה להיות בעכברת. צריך להאמין שכלי יהודי מסוגל להציג כל טוב ב�性יות וברוחניות, לכל הצלחה שבועלם, יש ענן לשמה בו שלא עשני גוי, שעשה אותי יהודי – ברוך הוא, כיכתי למשור שבת, וכיכתי להניח תפילהין, תשומת שוכני להתפלל וזה כמו שמצאת יהלום שווה מלינויים. צריך תמיד להמשך על עצמו שמהה, שמהה ביל' סוף, אם לא ייעדים על מה לשמהו? או צרכים לשומו שיש ברא אותנו יצרום אלוקים, וזה השמהה הכי גדולה "שם ישראל בעשווי בני ציון יגלו במלכם" נשמה עם ה', שה' ברא אותנו יול' אנחנו עמו וצאן מרעיתו" ה' ברא אותנו לכבודו" ברוך הוא אלוקינו שברנו לכבודו והבדילנו מן הטוענים" נשמה שה' ברא אותנו לכבודו, שנלמד, נתפלל, שכל העולם יראה, שכל הגנים יראו שהנשך של היהודי וה תורה, תפלה, כיון שה' רואה אותנו בשמהה אמיטית שאחוננו שמחים איתו או הוא יבטל את כל הנזרות, את כל הצורות. או מה נشاءר לנו? תחילת השמהה בה, תשומת עם ה', רק עם ה', עם ה' אתה יכול לשמהה! הוא הרי וקמי, ה' הוא נצח נצחים, ה' אהוב אותך, ה' ברא אותך, ה' מאמין בך, ה' מאמין בתשובה שלך, והוא לא יעוזב אותך אף פעם יתן לך את הכל.

שמך יועבר לברכה
אצל הרב שליט"א
לעזר בר-קימיא, לרפואה
לפרנסתך, לעליות נשמה וכו'
052-7602440 052-7639126
toratbreslev@gmail.com

קריאת קודש לכל קהל קוראי העלון "צמאה נפשי"

לאור בקשר הרוב אליעזר ברלינג שlift'a להפיץ את העalon בארץ ובעולם יותר שאות
וביתר עוז ו בשל הוצאות הכרוכות בכך אנו מבקשים מהציבור היקר להשתתף, לזכות
ולקחת חלק במצבה השונה זו. כל תרומה תתקבל בברכה.

נגיון בפסוק הנפלוּ זהה של דוד המלך בתהילים "אונוכי אשמה בה". יוצא שהוא לא מוחפש לא כבוד, ולא הצלחה, ולא איזה מן הישגים החזוניים, הוא הגיע לנקודה הפנימית האמיתית של עצמו, והוא הגיע להנטנרוֹת מכל הדברים החיזוניים שהופכים אותנו להיות רובוטים, וכענסנים, ולא מרוצים, ומתקפדים, וכועסים, ומ קופחים וכל זה מוביל לנקודה הכִי גבורה, לנקודה של השמחה. הוא מחוורה, הוא שמחה, והשמחה שלו לא תליה בכל מיני דברים חזוניים. אדם צרייך כבוד. אדם לא יכול דקה אתה לא להזות מוחבר אל ה כבוד. אבל מה זה כבוד? כבוד זה או ראלקי. כשאדם מקבל כבוד, והוא יודע לחתת את ה כבוד בקדושה, הוא מקבל כבוד ולנטוףת לנפש שלו. ה כבוד הזה כשהוא מוחבר לה, הוא שמחה, הוא עוד נפש שהן אדם מקבל. כשאדם יוצא מהמינים שלו, מהמצוונים שלו, מהפחדים שלו, מהפחדים שלו, כשהוא יוצא מהמגבלות שלו, כשהוא יוצא מהעצבות שלו, זאת בעצם הגאולה שלו. "אמת, ממצרים גאלתו". עם האמת הוא יוצא ממצרים. מהתוצאות, גאלות הכלל, אבל את גאות הפרט של כל הכללית, גאלות הכלל, אבל את גאות הפרט של כל אחד אותה אפשר לקבב".

"לפעמים אדם שוכן בתוך מערכות החיים או בתוך החיים הסוגנים, لأن הוא שיר, למה הוא מצפה, ומה הוא רוצה מעצמו ומכל סביבתו. יש לנו מושג אחד שהוא תמיד מנהה אותנו, שהוא מקובל, ידוע, מפורסם בכל העולם, וכולם משתמשים בו, גם יהודים וגם לא יהודים. זה מושג שככל הבריאה רותונה לו ומשובצת לו ונכונת לו. המושג שנקרא אמרת". שלח אורך ואמייקר המה יונגן. האור של האמת, שהוא ינחת אוטו. אמתות.collected את הכל. יש בה אוטות א, מ, ת, שזה התהלה, רוצים את האמת לא מימי. אנחנו ינחת אוטו. אמתות.collected את האמת לא מימי. כי אמת זה מושג מופשט. אנחנו ינחת אוטו. אנחנו רוצים את האמת לא מימי. מהפשים אמצע וסוף. אנחנו רוצים את האמת לא מימי. המה יונגן. אמתות.collected את האמת לא מימי. רוצים לדעת כל רגע ורגע מה הרוצה מאתנו, בהקשר למשימה שלנו כלפי עצמנו וככל אליו שסובבים אותנו. כשזכרים להבון, זוכים לשמחה. שזה הדבר הכי גבוה והכי נשגב שבנמצאה. השמחה של אדם שהגיע לתכלית האמיתית, שהישות שלו והאגן שלו והכבוד שלו וכל הדברים שמספרים לו ומבלאים אותו, הוא מנצח אתם, הוא נאבק אתם, הוא הצליח להשליך אותם מנגד, וזה כשהוא השחרר מהכל הוא יכול פתואם לראות שהוא הגיע לאיזה משחו, לאיזה

פרפראות התורה

כי "מה אנוש כי תוכנו". כי עתיד למייחטך קמך, ולארגזך קמר אשר מזה הקטרוג כל כה הרצה. ואולי צדוקים גודלים גמורים צרכיהם יגיעה הרבה לבירר דעתם מסיבות המשיכם מזה הקטרוג. ומזה נ麝 מה שאמר משה, "למה הרעה" וכ"ו; "למה זה שלחתני", שזה נ麝 מדה כמותם. והשי הקפיד עליו והכריחו לייל' בשילוחתו לנגלם, הכל היה בענין האמת, שאפילי גודלי הצדוקים קשה לחם בתקילה לעמוד על עצם נקודת האמת לא מיטו. רק כל צדיק וצדיק מביך האמת כפי ייעטו וטורחו בעבודתו, וכל ימי חייו יש לו בכל פעם וסיניות. כי בהכרח שיהיה לו בחירה כל ימי חייו, ועיקר הבחירה הוא בענין בירור האמת לא מטה. וע"ב אפילי הרשעים הגמורים מלבושים דבריהם הרעים באיזה אמתו צאיילו כוונות אל האמת. כמו שריאנו בפרעה, שאמר להם, למה משה ואהרן תפערו את העם. תכבד העבודה על האנשים, ויעשו בה. (ליקוטי הלוות)

"ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי"

בספר "שלשת הקבלה" מספר על החכם רבי אברהם הלוי, שחי בירושלים בשנת ר' לאלה השלישי, שפעם אחת עשה שאלת חלום, על קץ הפלאות - מתי יבוא כבר משיח צדקו ? והשיבו לו מן השם בצחות לשון הכתוב: "מישאל ואלצפן וסתרי" - מי שאל ואל צפן וסתרי - מי שאל לדברים נסתרים שצפן האל? (בנ' צין)

בירור האמת

כי כל הוכחות בין הש"י ובין משה רבינו בענין שליחותו לגואל את ישראל שנשאה היה ממאן מרד כד פעמים. והשי הקפיד עליו והכריחו לייל' בשילוחתו לנגלם, הכל היה בענין האמת, שאפילי גודלי הצדוקים קשה לחם בתקילה לעמוד על עצם נקודת האמת לא מיטו. רק כל צדיק וצדיק מביך האמת כפי ייעטו וטורחו בעבודתו, וכל ימי חייו יש לו בכל פעם וסיניות. כי בהכרח שיהיה לו בחירה כל ימי חייו, ועיקר הבחירה הוא בענין בירור האמת לא מטה. וע"ב אפילי רבינו היה ממאן לייל' בשילוחות הש"י. ובכל מחמת ריבוי האמת שלו. כי בקדושות חכמו ידע האמת, שקשה מאד להושיע לישראל שלימה בתכלית עד הסוף. כי ראה שספונ לחוטא ולהרמות נגידו ונגיד הש"י כמה פעמים בתקילה ובסוף. וכך היה באמת כן, כמו "ש"י יונסו אוטו וזה עשר פרעומים" (במדבר יד, כב). וע"כ היה חפץ אצלך לסלק עצמו משילוחות. כי תלה הדבר בענותנותו, כי היה קטן בעניין, ואמר "מי אגני וכו" - וכל זה בח' אמרת. כי משה רבינו בודאי דבר כל דבריו באמת ובגנוז אמתית, אבל אף' הקפיד הש"י עליו, כי "וירח אף ה' במשה", והכריחו לייל', כי כל אלו הדיעות והסבירות של משה שהוא ממאן בשילוחו הכל נ麝 ונשתלשל מהאמות של המלאכים, שקייטנו ואמרנו, שלא יברא האדם, כי מילת יושרו, יכול להיות הארץ שלו בעקבות ריבוי האמת, וכי ריבוי האמת שילוחו.

סיפור לפרש

"וירבר ה' אל משה ואל אהרן וצום אל בני ישראל"

"צוה אליהם (אל משה ואהרן) להנחים ולבטל אותם" (רשות).

מוסoper על הגאון רבי יעקב דור, הלא הוא הרדב"ז רבה של העיר סלוצק, שהיה סובל קשות מבעל הבית, שהיה רודפים אותו וגביזים אותו, והוא היה מקבל הכל באהבה, פעם שאל אותו רаш קהלה: כבוד הרבי הרי אנחנו גורמים לך צרות צירות, ולמה כבodoינו עוזב אותנו והולך לעיר אחרת, ולהיות שם ובקהלה? ענה להם הרבי, ואמר: הנה ידוע, שיש שבעה מדורי גיהנום, אותן עובר הרשע, ולאחר מכן צרכיהם אנו לשאול, בשביל מה. יש צרך בשבע מדורי-גיהנום, וכי לא מספיק גיהנום אחד, המשייר הרבה ואמר: אילו היה מדורי-גיהנום אחד בלבד, היה הרשע מסתגל מיד למדור זה ולא היה סובל עדר. לפיכך. יש צורך להעבירו ממדור למדור, כדי שלא יתרגל לאף מדור יומשיך לסלול בגיהנום, כדי שיוכפרו כל עונתי. וכן, אמרת הדבר, שהערוי סלוצק גורמות לך צרות צירות, אבל כבר התרגולתי ליגיון זה, ולמה לי לлечת ולחשוף גיהנום אחר? ... ?

שבת שלום!

"וזאמר אליו אני ה"

"אני ה" - נאמן לשלם שבר טוב למתהלהלים לפניו, רשות).

מוסoper על הגאון רבי ישעיה זוכביצר זצ"ל, שפעם ארחת בא אליו יהוד, ובכך ממנו שליח לו אלף וחובבים למשך חייו שנה, כדי שיוכל להציג מפשיטת רגלי. הסכים ובו ישעה להללוות, אך בתנאי שהאחד ממכורי עיר יהה ער. אמר לו וווטו היירודי, שראה ר' יתברך, שידע את מצבו ר' יתברך, ור' יושרו, יכול להיות הארץ שלו بعد ההלואה. הסכים ואת מילת יושרו, ואמר לו שאין ער יותר נאמן מה' יתברך, ונען לו את הסכם שבקש.